

אור הגאולה

הספר שלי אתחלתא דגאולה

22 אחר-קדושים ■ י' אייר תשע"ג

עיונים ועצות למעשה מתורות רביה"ק ■ עפ"י העמוד היומי בליקו"מ

לוח העמוד היומי			
יום	התאריך בחודש	העמוד בליקו"מ	ליקו"מ
שבת	י'	ע"ט	צ"ד
ראשון	י"א	ע"ט	צ"ה
שני	י"ב	פ.	צ"ו
שלישי	י"ג	פ.	צ"ז
רביעי	י"ד	פ.א.	צ"ח
חמישי	ט"ו	פ.א.	צ"ט
שישי	ט"ז	פ.ב.	ק'

מעלת הלימוד

הנה לי לנחת גדול בתוך צרה וצוקה הזאת, בראותי כי תהלה לאל דברי קבועים בלבד ומחיון אותך עתה גם עתה. כך הוא המדה וכך יפה לזכר היטב כל דבור ודבור באפן שתוכלו לעמוד בנסיון ולהתחזק תמיד ולהחיות נפשותיכם בכל עת בכל מה שעובר על האדם כל ימי חייו, בפרט מי שרוצה להתקרב לחדוש נפלא ונורא כזה וכו' אשר הוא חיינו לנצח, וצריכין לקבץ תורתו ושיחותיו הקדושים בלב כל כך עד אשר אפלו אחר מאה שנים פשיגייע העת לבנס בקבר ולשכב שם גם שם יחיה את עצמו בדבוריו הקדושים, וכן לעת התחיה ולנצח, ולקיים בהתהלך בעולם הזה תנחה אותך, בשכבך בקבר תשמר עליך, והקיצות וכו' והלא ידעתם אחי ורעי שכל עסקנו ומשא ומתן שלנו אינו בשביל עסקי עולם הזה להרויח באדעס או בכראד כי אם בשביל תכלית הנצחי כאשר ה' יודע לבבנו, ותהלה לאל אידך שהוא, ואם אינכם זוכים להיות כראוי לפי השיחות הקדושות והתורות הנראות האלה עם כל זה הצלחתם הרבה וגם עשייתם פרי אשריכם בני ואחי וחברי, בפרט עתה אתם יכולין להבין קצת מעלת הנחשק מגדל רבוי המניעות פאלה אשר לא עברו עלינו כזאת מעולם ה' ישמור מעתה,

זכרו היטב כל דבור ודבור וכל תורה ותורה וכל תפלה ותפלה וכל שיחה ושיחה גדל העמקות הנפלא והתנוצצות אלקות וגדלת הבורא ותבכרך וגדלת התורה והמצוות וגדלת צדיקי אמת וההתחזקות וההתעוררות והעצות התמימות והפשוטות וכו' שיש בכל אחד ואחד, ואידך בדרכי נפלאותיו ממשיך קיום התורה בכל איש ואיש מישראל מגדול ועד קטן, מעורר ישנים מקיץ נרדמים מחיה מתים ממש מגביה למעלה נפשות ישראל משאול תחתיות ומתחתיו לנטותם לתחיה לזכותם לחיים נצחיים, ואם כבר ידעתם כל זה, צריכים עתה בכל יום לחזר בלב ובפה בינו לבין עצמו ועם חברו את כל זאת ויותר מכל זה כל חד כפום מה דמשער בלבה כי אי אפשר לבאר בפה ובכתב, כדי שתוכלו לחזק עצמכם גם עתה, כי ימינו כצל עובר כאבק פורח ממש ואין שום זמן כצל.

(עלים לתרופה - מכתב קס"ה)

תורה ס"ג - סוד כוונת המילה

כנפיים להטיב ולא להרע

הנותנים את הכח לרשע, הם המחזקים אותם ונותנים להם עוצמה וכח אדיר שלא ניתן לתאר. ובה הכח הם רודפים את הדת והיהדות רחמנא ליצלן.

צדיקים

"הצדיק שהוא בחינות ברית, בחינות צדיק יסוד עולם". הוא בחינת מגלה טפח ומכסה טפח נגד העולם. כי לפעמים הוא אצל העולם בחינת מגלה, שמגלה ומקרב עצמו אליהם. ולפעמים הוא בחינת מכסה, שנתכסה ונתעלם מהם, שמתרחק מהם מאד. ולא די שמתרחק מהם, ומתרום מהם, ואינם יכולים להתקרב אליו, אלא שנופלים עליו קשיות ותמיהות, עד שנתעלם ונתבלבל מהם, מחמת שנתרחק מהם מאד, וקשה עליו קשיות ופליאות, וזה בחינת 'מכסה טפח'." ³

הצדיק שהוא סוד, ופעמים שהוא נעלם ונסתר ויש עליו קושיות ותמיהות, המשך בעני' הבא

יש נחש ונמלה בתוך פיה, וזאת הנמלה אין לה ניהא בודאי, מחמת שהיא בתוך פיה של נחש. והנחש פעמים הולך, ופעמים מעופף. והחלוק שבין הליכה לעפיפה, כי בעפיפה יוכל לעוף ולפרח ברגע הרבה, אבל בהליכה הוא הולך מעט מעט, בדרך ההולך, שהוא תנועה כבדה. ובכל הדבורים רעים שמדברים, ובפרט פשהם נוגעים על צדיקים וגדולים, באלו הדבורים הם עושים כנפים להנחש, שיוכל לעופף. כי על ידי דבורים קדושים, עושים כנפים דקדשה, בכחינת: 1 "ובעל כנפים יגיד דבר". אבל באלו הדבורים רעים, עושים כנפים להנחש.

כח הרשע

איך יתכן שהרשעים מצליחים כל כך? מי נותן להם כזה כוח אדיר? מי הוא השוטה והפתי שהולך ונותן לאויביו רודפיו כח ועוצמה? רק דיבורים, "מה עשיתי? רק דברתי", אבל הדיבורים האלו, הדיבורים האסורים הם הם

לקוטי-הלכות הלכה למעשה

עפ"י הדף היומי בליקו"מ

הלכות טילה ה'

א. כלל כל התורה והמצוות הוא כדי לקדש הגוף ושיהיה כלי מכשר לקבל אור הרשימו. (ה - ט)
 "כשגוף פגום על ידי איזה עברה חס ושלום, אזי אינו יכול לבטל עצמו כראוי ואפלו אם לפעמים מתגבר ביותר ומבטל עצמו הוא רק ברגע קלה מאד וגם אחר כך פשחור מהבטול אין הגוף יכול לקבל אור הרשימו מחמת פגמו ואזי חולף ועובר ממנו הרשימו מיד ושובח בו יתברך חס ושלום, על פן צונו ה' יתברך כל מצוות התורה כדי לקדש גופנו על ידם, כדי שנוכל לקבל הרשימו ולקשרה בגופנו היטב ולזכר בו יתברך תמיד."

ב. בהממון נאחזין כל הל"ט מלאכות שנמשכו מחטא אדם הראשון על ידי עצת הנחש, ושם עקר העשייה והעבדות. (ה - ט)

ג. הבלי עולם הזה ותאוותיו הם עקר היסורין של הנפש, ומקם באים כל היסורין של הגוף גם כן חס ושלום. (ה - ט)

ד. שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד, זה עקר בחינת הבטול, לבטל עצמו ולכלל באחדותו במסירת נפש על קדוש השם. אחר כך אומרים, ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך, שהוא הממון, לקשר אור הרשימו בלבו ונפשו ומאדו שהוא ממונו, שכלול כל חמדת עולם הזה שיבטל הכל בשביל אהבת השם יתברך. (ה - י"א)

ה. על פן סותמין עיניהם בשעת קריאת שמע, כדי לכלל בהתכלית שהוא כלו אחד שאי אפשר להכלל שם כי אם על ידי סתימת העינים היטב. (ה - י"ב)

אבל חלילה לדבר עליו כי כשמדברים עליו, או אפילו סתם כשמוזלזלים בצדיקים ואנשים כשרים, זה סכנה כפולה ומכופלת, כי זה נותן לרשעים עוצמה וכוח רב ביותר.

הכל תלוי בדיבור

הכל הולך אחר הדיבורים, אם האדם בדיבוריו נותן כוח לקדושה, על ידי זה הוא נמשך לקדושה, אך אם האדם בדיבוריו נותן כח לרע, על ידי זה דעתו נמשכת לרע, ומתעקמת ומתבלבלת יותר ויותר.

"עקר הפנים והתקון הוא תלוי בהדבור שפעל ידי פנים הדבורים, בפרט על ידי לשון הרע, מכל שכן בשימורים לשון הרע על פשרים וצדיקים אמתיים על ידי זה עושים פנים להנחש, שפעל ידי זה מתגבר בו בחינת חכמות של שקר וכפירות שגמשים מחכמת ון שהוא זהמת הנחש, שפעל ידי זה באים עליו קשיות ועקמימיות שבלב הרבה מחמת שרועה לישוב ולתרץ הכל ולידע כל דבר מה שאין שיף לו כלל וכו'." 5

דיבורים רעים

בכלל זה גם כל דיבור אסור, שצריך מאוד לזהר מהם כדי לא לתת כח לרשע. **"על ידי דבורים רעים כגון לשון הרע, רכילות, שקרים, ליצנות, חנפה או מביש פני חברו בדברים, ונבול פה, ודברים בטלים ושאר דבורים רעים ובפרט כשמדבר לשון הרע על צדיקים וכשרים, על ידי כל אלו הדבורים רעים עושים כנפים להנחש, שיוכל לעופף ולהזיק להעולם מאד, חס ושלום, הינו שעל ידי זה מתגברת ומתפשטת חכמת הפילוסופים והאפיקורסים בעולם שהם בחינת נחש הקדמוני, שמתגברת ומעופפת חכמתם הרעה, חס ושלום, על ידי דבורים רעים, הנזכרים לעיל ומזיקים מאד מאד להעולם. אבל על ידי דבורים קדושים עושים כנפים דקדושה."** 4

דיבורים קדושים

מידה כנגד מידה, כשם שכוח הרשע נמשך מהדיבור הרע, כמו כן לקיחת כוחם והכנעתם הוא על ידי דיבורים קדושים. על ידי דיבורי תורה, תפילה ותחנונים וצעקות וזעקות להשם יתברך.

"עקר התקון על ידי דבורים קדושים שישמר את עצמו מעתה מאד מדבורים רעים וירבה לדבר דבורים קדושים של תורה ותפלה, ובפרט להרבות בתפלה ותחנונים ושיחה בינו לבין קונו ועל ידי זה יעשה ויתקן בחינת כנפים דקדושה, שפעל ידי זה מכניעים כנפים של הנחש, שהם ההפך מזוה." 5

אינו יודע כלל

"אם יחשב וידמה בדעתו שכבר נתקרב להשם יתברך, ויודע בידעות השם יתברך, זה סימן שאינו יודע כלום. כי

>>> 1. עקר קבלת התורה הוא על ידי סורין, שעל ידי זה סותמין עיניו מחיזו דהאי עלמא, ונכלליו באחד שעל ידי זה מקבליו משם משפטי התורה. (ה – י"ב)

2. בחמדת המון, שם עקר החששא שלא ישפח את ה' יתברך על ידי רבוי המון, כמו שכתוב וכסף וזהב ירבה לך ורם לבבך ושכחת את ה' וכו'. (ה – י"ד)

"אם תזכה לשמע את משפטי התורה גם בתוך המון אז ושמר לך ה' את החסד. הינו שישפיע לך שפע החסד בשמירה גדולה באופן שלא יזיק לך כלל."

3. אי אפשר לבא אל התכלית, ולשאב משם אוכלן חדת בחינת חדושי תורה האמתיים כי אם על ידי גדולי הצדיקים האמתיים, בחינת בחירי צדיקא המבחרים שבצדיקים שהם בחינת בעלי השדה, שהם זיקא וכוליו להביא את כל אחד אל התכלית. (ה – ט"ז)

4. אי אפשר לצאת מהזהמה דהאי עלמא ולכנס בקדשת ישראל, כי אם על ידי צדיקי הדור שהם בחינת בחירי צדיקא. (ה – י"ז)

5. בכל מקום שיש שלשה דתנים, הם מקבלים ויונקים ודיעת התורה ממש רבנו עליו השלום, שהוא כלל התורה והוא עקר בחינת בעל השדה, שהוא מביא את כל ישראל אל התכלית על ידי התורה שנתן לנו, על ידי עצם נפלאות הבטול שלו שעלה למרום ושהה שם שלש פעמים ארבעים יום לחם לא אכל וכו'. עד שזכה להמשיך משם כל התורה כלה לחיותנו כהיום הזה, וכל הדתנים שבעולם צריכין לקבל ממנו. (ה – י"ח)

6. כל מה שגוף האדם קדוש וטהור ביותר כן יכול לבטל עצמו ביותר ולשאב מימי התורה, כי יש לו בליים ראויים לקבל, וכן יש זמן שמסוגל ביותר לבחינת בטול, שהוא זמנים המקדשים שהם כל הזמנים טובים, ובראשם שבת שהוא מעין עולם הבא ששם עקר הבטול. וכן יש שנויים במקום. וזהו בחינת גדל מעלת קדשת ארץ ישראל, כי שם המקום המקדש שיכולין שם לבטל עצמו באור אין סוף ולהמשיך אלקותו יתברך על עצמו על ידי התורה שממשיכין משם בכל פעם ועל כן אין תורה פתורת ארץ ישראל וכל הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלוף וכו', כי שם זיקא זוכין להמשיך על עצמו אלקותו יתברך, ועקר קדשת ארץ ישראל הוא הבית המקדש ששם הוא בית קדשי קדשים. (ה – י"ח)

7. השמחה הוא כלי לקבלת התורה, שזה עקר הנחמה בבחינת זאת נחמתי בעניי וכו'. והעקר הוא על ידי צדיקי הדור האמתיים שיונקים מבעל השדה, שכול להביא הכל אל התכלית שהם עקר נחמות ישראל בבחינת זה נחמנו ממצעשנו וכו'. (ה – י"ח)

אם היה יודע קצת מהשם יתברך, היה יודע שהוא רחוק מאד ממנו. כי כל מה שמתקרב יותר להשם יתברך, ויודע יותר, הוא יודע שהוא רחוק מאד, ואינו יודע כלל. וזה דבר שאי אפשר לפה לדבר ולהסביר זאת, כי גדלת הבורא אין שיעור." 3

כשאדם כנה ואמתי עם עצמו, ומחשב את דרכיו וודאי שלא יבוא לחלוק על צדיקים, כי אפילו חכם, צדיק, קדוש, פרוש לגמרי מהוויות העולם הזה, אם נדמה לו שכבר הגיע והתקרב להשם ית', זה עצמו סימן על עוצם ריחוקו.

ואם כן וודאי וודאי כשהאדם עוד מונח עמוק בעולם הזה, ולא שבר את תאוותיו, ולא קידש את גופו, שריחוקו מדעת הצדיקים הוא כרחוק מזרח ממערב.

"בפרט מי שהוא יודע שלא קדש את גופו עדין ועדין יש לו שמץ מאיזה תאוה שלא שברה בשלמות שבודאי עדין אין דעתו שלמה, מכל שכן וכל שכן מי שיודע פגמיו ולכלוכיו בכל התאוות שבודאי צריך על כל פנים לידע כמה הוא רחוק מדעת השלם של צדיקים וכשרים אמתיים, וזה עקר קדשת ישראל שדרכם להמעיט ולהקטין עצמן." 5

חכמים להרע

"החכמים להרע דרפם לרוץ ולעוף לחקר כמה שאין לו רשות ורועה שיתישבו לו כל הקשיות והמבוכות והבלבולים והעקמימיות שכלו וכל שטות דעתו הכל יתישב לו מיד. ועל ידי זה באמת מתרחק מאד מה' יתברך ועבודתו... והם מלכלכים בכל הטנופים של כל התאוות ומבקשים לחקר ולידע בידיעת אלקותו יתברך, ועל ידי זה באמת נבוכו ונתעו מאד מאד ובאו לכפירות גדולות."

סימני הנחש

סימן הנחש, סימן הרשע והסטרא אחרא היא דיבורם ורדיפתם את הצדיקים, שהם כל הזמן עסוקים בזה, וזה משום שהם בכל עת מנסים להתגבר על הקי ולהמשיך לעצמם כח על ידי הדיבורים הרעים.

"וזה שנתנו רבותינו זיכרונם לברכה סימן לעופות טמאים על ידי האכילה, כי אם הוא דורס ואוכל הוא בודאי טמא, כי העופות טמאים יונקים מכנפי הנחש שיש לה נמלה בתוך פיה וכו', שרצונה להתגבר על הנמלה, חס ושלום, שהוא חכם האמת וכו' (כמבאר שם, עין שם). ועל כן הסימן טמאה הוא בפייה, שאם הוא דורס ואוכל בודאי טמא, כי זה מראה שרועה להתגבר באכילתה להיות דורס ואוכל, לדורס חס ושלום את הנמלה וכו', כי משם יניקת העופות טמאים, אבל ה' לא יעזבנו בידו ויציל את הנמלה מפייה, כי שפת אמת תפון לעד במהרה בימינו אמן." 6

1. קהלת י. 2. משלי י. 3. לשון רביה"ק בתורה. 4. ליקוטי עצות – דיבור – על התורה. 5. ליקוטי הלכות יו"ד שילוח הקן – ה. 6. ליקוטי הלכות יו"ד – סימני עוף טהור – ד.

הקדוש, וענה ואמר הלא יש וטפחו לו על פניו וטפחו לו בסנדלו, ואמרו רבותינו זכרונם לברכה סנדל ממאי הנה וכו' משל וכו' ואחר כך התחיל לומר התורה הנדפסת בסימן סיג ברית נקרא בלשון תרגום אמה וכו' ומי שלא היה אז איך נתגלה התורה הזאת מדבור הנ"ל אי אפשר לצר לו הענין, ומי שהיה אז ראה בעיניו גדלת הבורא יתברך וגדלת התורה וגדלת הצדיקים אמתיים איך כל שיחתם ותנועותם תורה גבוה שראינו בעינינו שדבור בעלמא שקורין ווערטיל שאמר על המנעל שלי היה כלול בו תורה גבוה ונסתרה פזאת שכלול בה כל סוד פנוות המילה ויותר מזה, כאשר אמר בעצמו ובאמת גם התורה הנוראה שגלה אחר כך על זה, גם כן אין מי שישגי אותה היטב כי היא גבוה מאד פדרכו בפרט שזאת התורה לא בארה היטב רק ברמז בעלמא פמבאר למען שם, וכל ימי חייו הקדושים היינו רגילים תמיד לומר, אשרי עבדיך ואשרי אנשיך העומדים לפניך השומעים את חכמתך, אשרינו שזכינו לזה, זה חלקנו מפל עמלנו:

(ימי מוהרנ"ת - ח"א - ה)

בשנת תקס"ה סמוך לראש חודש ניסן נולד בנו כו' שלמה אפרים זכרונם לברכה, ורבנו זכרונם לברכה פד אותי במצות פריעה אצלו, ורבנו זכרונם לברכה בעצמו היה סנדק וחתן, ומה שהיה נעשה אם היה התינוק הזה נשאר בחיים אי אפשר לבאר, ומעט קצת כתוב אצלנו ברמז בעלמא. ואנחנו באנו אליו תכף למחרתו אחר יום שנולד הילד הקדוש והיינו שם בשבת וכל השבוע עד שנמול, וגם אחר כך עד יום שלישי למילה ובאותו העת שמענו ממנו תורה הרבה ושיחות נפלאות ונוראות מענין הצר הרע שיש כמה בחינות בצר הרע וכו' וכמה וכמה צריכין בכל פעם להתחזק מחדש נגדו להכניעו וכו' וקצת מהם נכתבו ונדפסו

ואז באותו השבת כשעמדנו לפניו אמר לי דברי צחות על המנעל שלי שניעם לפניו מאד, ואמר המנעל שלך דומה כמו מי שטופחין לו על פניו ואחר כך ענה ואמר שיחות חלין שלנו (כמפליג בשבח שיחות חלין שלו) איזה מהצדיקים יוכל לומר לי איך בדברי צחות האלו שקורין ווערטיל יש בו כל פנוות המילה ולמילה מהפנוות, ואחר כך התחיל לזרק דבורים מתוך פיו

מאנ"ש הזקנים שענין זה אמר רבינו ז"ל בפירוש על הרב ר' נתן ז"ל, שהיה זריז גדול מאוד כידוע. ופעם אחד התפעל רבינו ז"ל מאוד מזריזותו הגדולה והנפלאה, ואמר עליו אז שבודאי יהיה הר"ר נתן ז"ל מנהיג ורועה ישראל, כי ע"י זריזות זוכה להיות רועה נאמן.

נמצא מבואר מדברי רבינו ז"ל עצמו שהר"ר נתן ז"ל הוא בחינת חכם הדור שהוא בחי' הנמלה. (כמבואר בתורה) וכבר מבואר שהלימוד שהחכם מלמד דעת את העם ומתקן עצתם הוא בחינת רגלין, שזה בחי' בשתיים יכסה רגליו, על כן הוא צריך להקפיד ביותר על המנעלים שהם שמירה לרגליו.

(פרפראות לחכמה)

"הנמלה היא בחינת החכם הדור, המלמד דעת ודרכי ה' אל העם כמו שכתוב: לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם." אפשר לומר שזה נוגע לענין המבואר שאמר להר"ר נתן אודות המנעל. ומפשוטו נראה שהוכיח אותו על פניו למה הוא הולך במנעל כזה, כי כבר ידוע מה שהקפידו רז"ל על ענין המנעלים, כמו שאמרו רז"ל: לעולם ימכור אדם כל מה שיש לו ויקח מנעלים לרגליו. בפרט לענין ת"ח הקפידו ביותר, ואמרו שאין לו לת"ח לילך במנעלים מתולאים בשוק. ועל כן הקפיד רבינו ז"ל על זה קצת...

וכבר ידוע מה שמבואר בספר המידות "שע"י זריזות זוכה להיות רועה נאמן, וסימן לדבר לך אל נמלה וכו', וכתוב משם רועה אבן ישראל סופי תיבות נמלה. "ושמעתי מאנשים נאמנים

רחם על הנמלה המונחת בתוך פי הנחש בין שיניה. מלא רחמים, הביטה בעיניה ומכאובה הקשה. אוי מי יכול לסבל צער ומכאוב כזה, "ואתה ה' עד מתי", מתי תקום ותרחם עליה. ראה נא בעינינו וריבה ריבנו, ומהר לגאלנו גאולה שלמה מהרה למען שמך, והצילנו מכל מיני חכמות רעות של האפיקורסים והפילוסופים שלא יגיעו עלינו. ובצל כנפיך תסתירנו, ותגביר כח הכנפים דקדושה, ותעקר ותסיר ותבטל כנפי הנחש, שהם החכמים להרע החוקרים פילוסופיא ואפיקורסית, שלא יהיה להם שום כח לעוף בחכמתם למרחוק, ולא תתפשט חכמתם בעולם. וגם לא תעופף חכמתם בעמק לתוך המח והלב. וגם לא תעופף חכמתם בעצמן, שלא יוכלו לעוף בחכמתם לחקירות עמוקות, רק תמעט ותחליש חכמתם בכל הבחינות, עד שתבטל חכמתם הרעה לגמרי מן העולם, ותתגלה חכמה האמתית של חכמי האמת בעולם, עד אשר יכירו וידעו כל באי עולם, כי אתה הוא ה' האלהים לבדך עליון לכל ממלכות הארץ.

(לקו"ת - סי"ג)

לעשות מתורות תפילות

סיפור

כעס - על שום מה?

הבעש"ט הגיב במורת-רוח ואמר: "מה להם לתהות על קנקני?... אספר לך:

יהודי אחד היה מהלך בדרכו והנה פרשה שבת קודש כנפיה על היקום כשהיהודי רחוק ממקום ישוב ואין לו היכן לשבות. פנה כה-וכה, הפך בדעתו מה יעשה, עד שהחליט לפנות מן הדרך להכנס לשדה הסמוך ולשבות שם את השבת בגפו. אבל שם בין העצים כמעט הגיע סופו. גזלן אביר ואכזרי התנפל עליו, היכה אותו ורצה להרגו נפש. היהודי המסכן, יהודי פשוט ומגושם היה, ולהצילו לא יכלתי כי-אם בדרך זו, בדבר הסוס... וכל מה שהטלתי יותר פחד על עבדי כך נפל פחד על הגזלן עד שנוכחתי לראות שהניח את היהודי בחיים--- ותראה שעוד מעט יבוא זה היהודי לכאן, לעיר. וכך היה.

(עפ"י שבחי הבעש"ט)

תכף הולך" אולם הבעש"ט חזר וכעס ואפילו רצה להכותו. הלך מהר המשרת ואמנם הציל את הסוס. אבל האורח, האיש שבא לתהות על קנקנו של הבעש"ט, היה אחוז תימהון עצום והמון סימני שאלה צצו במוחו. האמנם, אחרי כזו תפילה יהיה נחשב עד כדי כך בעיני הבעש"ט - סוס אחד, לכעוס כך על משרתו ועוד בשבת קודש?? אמנם בבוקר כששמע את תפילתו המופלאה של הבעש"ט הוטב מאוד בעיניו. אולם בכל זאת, הקושיה שהתעוררה לנגד עיניו, תקעה יתד בליבו.

אחר שבת כשעמד לנסוע לדרכו גילה את מחשבותיו ותימהותיו לפני ר' יחיאל - שאצלו התאכסן, ואחר כך הלך לו לדרכו.

הלך ר' יחיאל וסיפר את הדברים כהווייתם לפני הבעש"ט בעצמו.

איש אחד ממדינת ליטא נשלח על ידי בני-מדינתו לתהות על קנקנו של הבעל שם טוב הק' והתאכסן אצל ר' יחיאל מקוליוער מתלמידי הבעש"ט.

הגיעה שעת תפילת צפרא-דשבתא במחיצת הבעל שם טוב. איה הקולמוס שיתאר תפילה נשגבה ועילאית שכזו?! עמד האיש מתפעם ונרגש. תפילה כזו לא שמע מעולם! גבוה מעל גבוה, טמיר ונעלם. איזה עונג. איזה התעוררות. איזה "גילו ברעדה". אשריו שזכה לחזות בכך. תפילתו הטהורה והזכה של הבעל שם טוב הוטבה בעיניו מאוד.

לאחר התפילה הלך הבעל שם טוב לביתו והאיש הנ"ל עימו. אך כשבא הבעש"ט לביתו התחיל לצעוק, כן, לצעוק, על המשרת שבביתו! ורגז עליו שילך מהר אל הסוסים כי סוס אחד חנק את עצמו. המשרת הגיב בתחנונים "אדוני, אני

נצח שבנצח - מידתו של רבנו הקדוש ז"ע

"ולנצח נצחים קדושתך נקדיש", היינו כשאנו באים לבחינה של נצח נצחים אזי קדושתך נקדיש, שאנו עושים את אור המקיף לאור הפנימי שבתוך העולמות ואז המקיף הוא ג"כ אהבה.

(תולדות אהרן - פרשת קדושים)

נצח שבנצח - כופים ומנצחים את הסט"א

הנה בחצי ימי הספירה שהוא בכ"ה לספירה אור הפנימי ואור המקיף הם שוים נצח שבנצח, ושני הויו"ת מנוקדים בחיר"ק שהם נצח למעלה ונצח למטה שמנצחים את הסט"א בין למעלה בין למטה, אע"פ שהם אינם רוצים להטיב לישראל כופים אותם בעל כרחם שיהי' כמו שישראל רוצים להביא על ישראל כל הברכות והישועות והנחמות. וזה הוא "כ"ה תברכו את בניי": היינו בכ"ה לספירה מנצחים אותם שירדו הברכות על ישראל, שנצח בגימטרי' קמח, וזהו "קחם נא אלי ואברכם".

(תולדות אהרן - לקוטים)

נצח שבנצח - התחלת צמיחת ישועה

זה שכתב האר"י הקדוש (בסידורו) ספירת נצח הוא נגד מצמיח ישועות, שעיי' נצמח הישועה, וכמו ששמענו מאדמו"ר מביאלע זצלה"ה: נצח שבנצח הוא מצמיח ישועות שבמצמיח ישועות, כי אם מנצח להיצה"ר מתחיל לצמוח הישועה, וזה ששבת נקרא "עטרת ישועה" (במנחה דש"ק), שאין לך ישועה גדולה מזו שזוכה בעזר השבת קודש לאהבת ד' ולקרב עצמו בעבודתו לאור פני מלך חיים.

(ישמח ישראל - שמיני)

גם לשבתות לפני שלש שבתות, ולאחריו שלש שבתות כי כל הספירות, ובתוכם גם הספירה הוד שבהוד שמאיכה ביום הסתלקות רבי שמעון בר יוחאי ז"ל, מסבבין ומעגלין סביב נקדת המרפז של ימי הספירה שהיא נצח שבנצח אשר היא מדתו של רבנו הקדוש זלה"ה, ומפל הנ"ל תבין מה שסיים רבנו ז"ל בתחלת הספר ועכשו וכו' וגם בלקוטי תנ"י ס"א ע"ד גם פן ס"א ועכשו וכו' ודי לחכימא, עד פאן לשונו. אמר המוציא לאור (הרה"ר שמואל הורביץ ז"ל) להודיע ברבים שהנס שעשה לי השם בתבונה להוציאני לחרות משכנת מות לשלחני לארץ הקדש הזה ביום נצח שבנצח ספירת רבנו הקדוש זכותו וגן עליונו אמון, שנת תרצ"ב לפ"ק:

(כוכבי אור - חכמה ובינה מ"ז)

נצח שבנצח -

גילוי רחמים וחסדים בכל העולמות

הנה הבורא ב"ה הוא בעל חסד ובעל רחמים גדול ועושה חסדים ורחמים עם ישראל. והבחינה הזאת נקראת "נצח", שהוא מנצח את מדת הדין ועושה לפניו משורת הדין שאומר אני רוצה לעשות רחמים עם עמי בניי... וכשבאים החסדים ורחמים לעולם התחתון אזי מתחילין ישראל לומר שירות ותשבחות להבורא ועולים האותיות למעלה... וזה הבחינה היא דייקא בכ"ה לספירה שהוא נצח שבנצח, ואז המקיף ג"כ מנוקד בחירק, ואז הם חסדים ורחמים בכל העולמות. וזה שאמר הקב"ה לאברהם, "כ"ה יהיה זרעך", היינו כשיגיעו לכ"ה לספירה אזי הצירוף יהיה שהוא רחמים בכל העולמות. וזה הוא

נצח שבנצח היא הספירה הגדולה מכל הספירות, וכשמגיעים לנצח שבנצח זה עיקר ההמתקה. כי בספירת הנצח אפשר לבטל את הכל, לבטל מיתה, לבטל מחלות, ספירת הנצח הוא בבחינת "בילע המוות לנצח", כי ספירת הנצח בולע את המוות, ומבטלו לגמרי. (באר הנחל)

נצח שבנצח - נקודת המרכז

קצת הנני להעתיק דבר נפלא מכתב היד הרב וכו' מוכנו רבי נחמן ז"ל אב בית דין קדוש דקהלת קדש טשעהרין השני לענין הנ"ל, וזה לשונו: ענין ספירת העמר בבחינת עגולים, שכל ספירה וספירה משלבת בחברתה ומסבבת אותה, וחזרין חלילה והנה ידוע ענין העגולים, שכל העגולים מסבבין ומעגלין סביב נקדת המרפז, והמרפז שבספירת העמר הוא הספירה נצח שבנצח שהיא מאיכה ביום כ"ה לספירה.

והנה בל"ג בעמר יום הסתלקות רשב"י ז"ל מאיכה הספירה הוד שבהוד, וקבו פי ביום שחל ל"ג בעמר הסתלקות רבי שמעון בר יוחאי ז"ל, לחול לעולם יום שני דחל המועד סכות, יום הסתלקות רבנו הקדוש רבי נחמן זלה"ה אשר מדתו נצח פידוע מדבריו הקדושים, ושמו בגימטריא נצח. וכן פורים שעבר הוא גם פן ביום שחל ל"ג בעמר פאשר נתנו הקדמונים הסימן פל"ג, ומבאר בכתבים דימי חנכה נגד הוד וימי פורים נגד נצח. וכמו כן ל"ג בעמר הוא תמיד ביום ח"י אפר, ויום ב דחל המועד סכות גם פן ביום ח"י תשרי, וכשחל יום כ"ה בספירה ביום שבת (כמו השנה) אז היא נקדת המרפז לימי הספירה

למה נגרע?

פסח שני

בענין פסח שני מרומז כי אין שום יאוש בעולם, כי אפילו מי שהוא טמא או בדרך רחוקה מאד מהשם יתברך ואינו יכול להקריב את קרבן השם במועדו, דהינו שאינו זוכה לעבוד עבודתו תמיד בסדר, במועדו ובזמנו, כראוי לאיש ישראל,

אף על פי כן אם אינו מיאש את עצמו מחמת זה והולך אל הצדיק האמת, שהוא בחינת משה, לדרוש את השם, ושואל ומבקש: למה נגרע? לבלתי הקריב את קרבן השם וכו', כי אף על פי שטמאתי את נפשי ונתרחקתי מהשם יתברך, אף על פי כן אני שואל עצה ותחבולה איך להתקרב אל השם יתברך מעתה על כל פנים, כי בודאי יש עצה גם בשבילי איך להתקרב להשם יתברך, ואז השם יתברך מרחם עליו וזוכה על ידי זה לתכלית העליה, וזוכה על ידי זה להוסיף פרשה בתורה, כי על ידי שמבקשין ומחפשין איה מקום כבודו, על ידי זה זוכין אחר כך להתגלות התורה, כמבאר במקום אחר. (הלכות גבית חוב מהיותמים, הל' ג, אות יח)

לחדד את השכל / על התורות הנלמדות בעמוד היומי

מהי הסיבה שבשבילה נברא העולם?

תשובה חשבוש שעבר: על ידי אמונת חכמים זוכה למוח זך, ושכל ברור. (תורה ס"א - א)

לקוטי מוהר"ן אורח

תורה ס"ב - ויסב אלוקים

רבים טועים וחושבים שהי יתברך יכול לעזור להם רק באמצעות סיבות חס-ושלום, למשל - חושבים שיהיה להם פרנסה רק אם יעסקו ויעבדו במשא-ומתן.

אבל באמת אין זה כך!! כי ה' יתברך יכול לעשות הכל בלי כל הסיבות והדרכים שהאדם עושה כדי להצליח, וכשהאדם עושה השתדלות הוא צריך רק להאמין בה' לבד ולזכור לא לעשות מהסיבות עיקר ח"ו.

(ס"ק ו')

